

III.

En Ansøgning fra Kaptajn Peder Grib.

I Personalhist. Tidsskr. 1. R. I, 155 har jeg meddelt en Gravskrift over den nævnte Mand tillige med nogle Oplysninger om hans Levned. Disse udfyldes ved, hvad han selv meddeler i følgende Ansøgning, der gjemmes i Gehejmearkivet.

Aller underdanigste Supplique af Capitain Grib.

Stormægtigste, Allernaadigste Arve Konge og Herre!

Jeg declarerer for den alvidende Gud og eders Kongl. Majts høye og hellige Persone, at intet i verden skal være mig kierere, end at ieg ydermeere kand finde Ocasion til at opoffre den sidste blods draabe for eders Kongl. Majts og Fæderne Landets tienneste, dessen Aarsag ieg min haffte Carge udi Rysland qviterede og endnu den mig der fra igien tilbudne Avantage, som en Vasal af eders Kongl. Majt, ey har villet eller skal imodtage, Derfor ieg med Hustrue og femb smaa umyndige børn hensider uden ringeste Subsistance og nesten maa crepere, formedelst ieg intet har lært til at vinde Brødet for mig og mine end det, som en Siemand og Soldat vedkommer.

Allernaadigste Arfve Konge og Herre, som min haffte Maleur og Forseelse udi eders Kongl. Majts Tienneste ey har været forsettelig med min Villie eller Vidskab, og allermindst skeed for egen interesse, hvilched af mig ved sagens endelig udførelse noksom er lagt for Dagen, da trøster ieg mig ved en uskad og god Samvittighed, om det allernaadigst maatte behage eders Kongl. Majts at indhente Admiralitetets Erklæring, det mig ey noget for egen interesse skal kunde tilleges. Bønfalder der for udi alledybeste Underdanighed, at Eders Kongl. Majts af sær Kongl. Clemence allernaadigst pardonere min øfrige menneskelig Feil og Forseelse, og seer mig med Brød til Subsistance for mig, min Hustrue og fem smaa umyndige Børn¹⁾, som uafsladelig anholder,

¹⁾ Blandt disse Børn var Sønnen Adam Frederik Grib, der siden blev Præst i Rudkjøbing (se Wiørg, Alm. dsk. Præstehist. II, 657). En Datter var gift

allernaadigst conserveret, om der skulde forefalde Vacance ved Siø Batteriet, eller paa andre maader, som det eders Kongl. Majts allernaadigst selv maatte behage, Hvor ved ieg nest den aller høystes Bistand emod den paa Ryseche Flode værende naturaliserede Russer¹⁾, hvis Force og Fehler mig meget vel er bekient, udi fore faldene Ocassion mig saaledes agter at signalisere, at ieg ydermere vil vente at finde og nyde eders Kongl. Majts naade. Her paa ieg udi allerdybeste underdanighed udbeder eders Kongl. Majts allernaadigste Resolution, og til yderste Aandedræt lever

Eders Kongl. Majts

Allerunderdanigste Arfve undersaat
og Troe Pligtskyldigste Knægt

Kiøbenhafn d. 29 May

P. Grib.

Ao 1726.

IV.

To kjøbenhavnske Borgmestere.

I 3die Del af Dr. O. Niensens fortjenstlige Værk, Københavns Historie og Beskrivelse, er meddelt biografiske Oplysninger om Hovedstadens Magistratspersoner i Tidsrummet 1536—1660, deriblandt ogsaa adskilligt om de to Borgmestere, *Peder Munk* og *Christen Albretsen*. Da Dr. Nielsen imidlertid ikke har været saa heldig at finde de to gamle og sjeldne Universitetsprogrammer, hvori der gives nærmere Oplysning om de nævnte Mænds Livsforhold, skal jeg her meddele de biografiske Notitser, som disse Kilder indeholde:

1.

*Peder Jakobsen Munk*²⁾ var født 1537 paa Hjermtgaard ved Holstebro. Hans Fader hed Jakob Nielsen, Moderen Karine Peders-

med Carl Hedevig Lindam, Transportforvalter paa Snoghøj (Kirkehist. Saml. 3. R. II, 25).

¹⁾ Formodentlig Admiral Wilster, der misfornøjet havde forladt Danmark og var gaaet først i svensk og siden i russisk Tjeneste.

²⁾ Hos Nielsen kaldes han Peder Munk Jakobsen, som vel egentlig er den korrekte Form af Navnet. Sædvanlig benævnedes han dog kun Peder Munk (se Kirkehist. Saml. 3. R. I, 390—1).